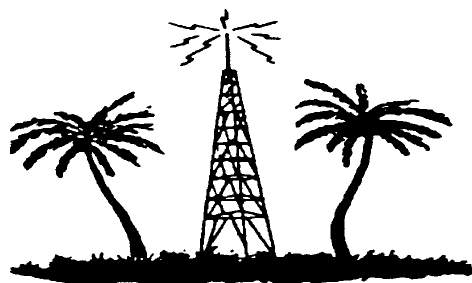

América

Latina

Øyvind Kolobekken, Hagegata 41, 0653 OSLO

Det har blitt mange timer foran fjernsynsskjermen de siste par ukene. Det vanvittige terrorangrepet på supermakten USA har fullstendig snudd verden på hodet.

Den angrepne er i skrivende stund i gang med forberedelsene til en gigantisk gjengjeldelsesaksjon det gjenstår å se utviklingen av, men retorikken er skremmende nok.

Og så spørs det da; hvordan benytter man egentlig cruiseraketter mot skygger?

I sådanne tider er interessen for LA-rytmer kanskje ikke helt på høyden, men her i América Latina lar vi likevel George W. Bush sine "WANTED Dead or Alive"-plakater og CNN fortsette med sitt for en stund. I stedet konsentrerer vi oss om langt mer fredsommelige sysler.

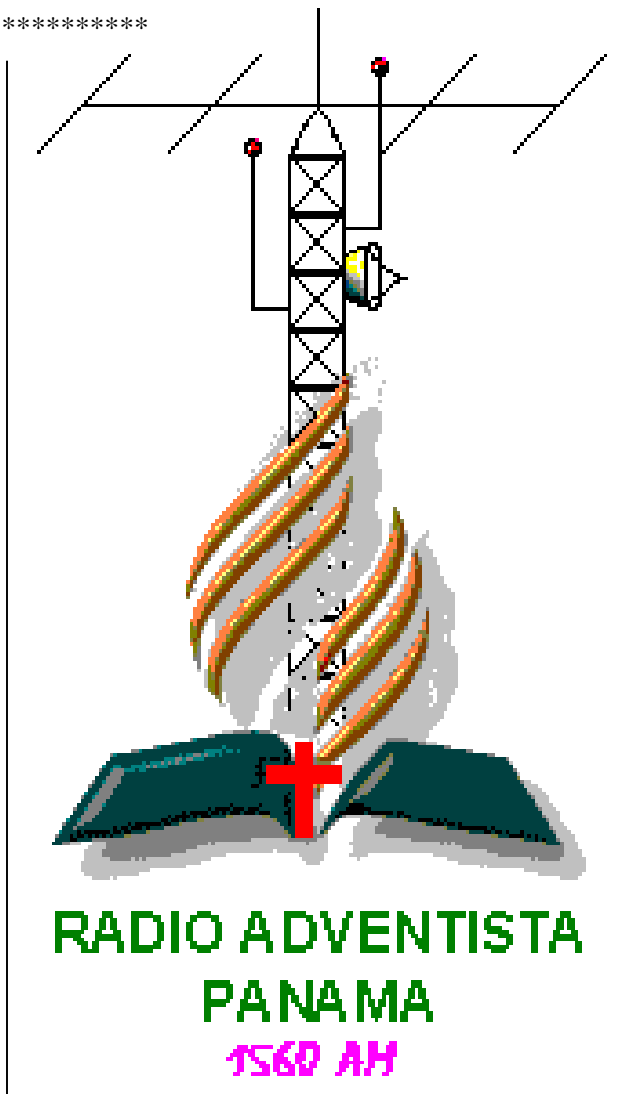
Hadde det ikke vært for Tore B. Vik ville spalta vår ikke vært noen spalte denne gangen. Men her er vi altså og lar Tore fortelle om aktiv innsats og hard jobbing som i sin tur førte fram til to særdeles anstendige QSL:

Med status som pensjonist har det blitt enklere å følge de åpningene som kommer med soloppgang. Man blir kjent med det som høres, og når det av og til dukker opp noe i lydbildet som liksom "ikke passer helt inn" fyker pulsen i været.

Allerede i slutten av august er det vanlig å registrere morgencondsen,- riktignok som en del av nattforholdene. Det oppleves som en markant bedring av lytterforholdene omtrent i det solen går over horisonten. Condstoppen kommer litt senere for hver dag, og med de største endringene rundt høstjevndøgn.

De fleste morgener er det lite å høre, men så plutselig skjer det noe. Det vibrerer! Det var vel dette som hendte meg 17. november 1999. Radiodisplayet forteller at frekvensen er 1560 kHz, men den religiøse musikken jeg hører stemmer ikke med det som vanligvis finnes her. På med opptakeren og etter noen spennende minutter passerer klokken 0730: En kort identifikasjon og musikken fortsetter ti - femten minutter til før stasjonen forsvinner.

Jeg lyttet på båndopptaket og ID lyder ganske enkelt "Radio Adventista – La Voz de la Esperanza". Språket var spansk. Det første var å finne frem til landet. "Piece of cake" tenkte jeg. I WRH'n var det en stasjon på Haiti. Nja, var det logisk med spansk fra Haiti? Neppe. Så hvor jakte på informasjon da? Jo, Radio Adventista i Costa Rica måtte da vite hva dette var?

E-post, fax og vanlig brev, men ikke antydning til svar. Hva så med Adventist World Radio i USA? Det samme der; ingen reaksjon.

Det ble nytt millennium. En dag fikk jeg telefon fra Alf Årdal som også hadde hørt en religiøs stasjon på 1560. Felles skjebne er en trøst.

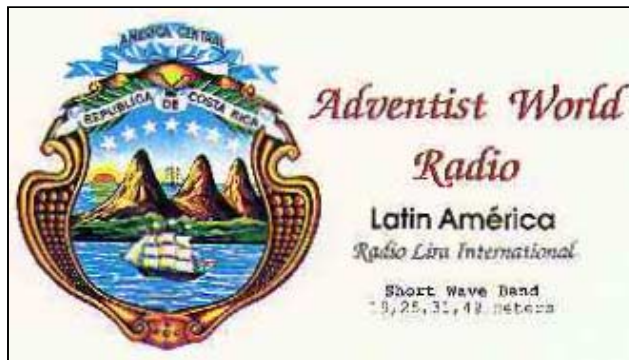
Alf er en erfaren bruker av internett og mot slutten av februar var han tilbake og kunne fortelle om napp: La Voz de la Esperanza i Panama! 1560 kHz og alle detaljer stemte med hva vi hadde. Her var vanlig postadresse, fax og e-post.

Rapporter ble avsendt både fra Gurskøy og Mysen med stor tro på at det nå var fritt frem. La Voz de la Esperanza kjente vi godt fra den tiden de sendte i kortbølgen over sendere i Costa Rica, og da var det stor svarvilje.

Nå gikk det ikke så glatt. Svarene uteble. Så var det å starte på nytt igjen. Nå med et bredere søk. Det endte til slutt opp hos Adventist World Radio hvor jeg så fant LV de Esperanza med hovedkvarter i Simi Valley uti Californien. Bingo! Det er derfra alle LV Esperanza-stasjonene i Latin-Amerika styres.

Ser vi litt tilbake i tid så etablerte AWR et radiosenter i Costa Rica ved å kjøpe opp Radio Lira. Året var 1986 og sendingene kom i gang på 15460 kHz. Deretter ble det satt opp nye sendere som i mange år opererte på 9725 og 5030 kHz.

Begge ble hørt med god kvalitet her i Europa. Av en eller annen grunn har ikke kortbølgesendingene svart til forventningene de siste årene. Senderne er nå blitt solgt.

Jeg kan tenke meg at midlene er blitt brukt til å etablere mellombølgesendere i flere av landene i Mellom- og Syd-Amerika og at det meste av programmene nå produseres sentralt i USA og mates via satellitt til ”slavesenderne”.

Radio Adventista i Panama er en av de nyeste senderne og fantes på denne tid ikke i noen oversikter. Derfor våre problemer med QTH.

Det ble endelig oppnådd kontakt med en som kunne bekrefte sambandet mellom California og Panama og en heftig korrespondanse fulgte.

Det ble også gitt en bekreftelse via et oppslag i et nyhetsmagasin fra stasjonen, men her antyder de at det var en kortbølgesender i Panama. (Bare tøv naturligvis, men tenk om det hadde vært sant? Det ville vært årets gladnyhet! Det er alt for få kortbølgesendere i Mellom-Amerika! Red).

Dermed er alle landene i fastlandsamerika på plass og land nr 200 er registrert.

HCRI7 – RADIO INTEROCEANICA, ECUADOR

Tidlig i januar i år registrerte jeg noe nytt på 4840 kHz. Stasjonen hørtes tidlig på morgenen med et programformat som ikke passet inn på noe kjent og den ga heller ikke fra seg noe som kunne ligne på

en identifikasjon. Det som hørtes var vestlig musikk med noe spansk prat innimellom.

Måneden gikk og det ble midten av februar før vi kunne fastslå at det var **HCRI7 Radio Inter-oceanica** fra Santa Rosa i provinsen Napo i Ecuador. (Foto: Ingalill Björklund). Santa Rosa er en liten landsby med 3000 innbyggere beliggende i den nordøstre delen av landet, og like ved grensen til Peru.

Dette er en av de mange stasjonene som driftes med midler fra religiøse organisasjoner. Trenden i Latin-Amerika går i den retningen at de store religiøse organisasjonene bygger eller kjøper seg radiostasjoner som de ofte mater med signaler fra sentrale produksjonssteder.

Første gang jeg ser Radio Interoceanica i WRH'n er i 1988-utgaven. Stasjonen selv sier at de har hatt sendinger i 16 år. Den ble etablert med hjelp fra bl.a. Sverige og HCJB.

Radio Interoceanica sender primært for Amazonasområdet og antennen er en såkalt "sky warmer", d.v.s. at signalene rettes oppover og når utfallsvinkel er lik innfallsvinkel skal dekningsområdet være ganske begrenset.

Dette fungerer nok bra, for stasjonen er ikke logget her tidligere. Frekvensen har tidligere hatt både en peruaner og en venezuelaner som har blokkert ganske effektivt. Begge disse har nå stengt sine kortbølgesendere og frekvensen er ganske fri det meste av natten.

Når vi nå har klart å ta ned Radio Interoceanica kan vi heller ikke se bort i fra at solflekkmaksimum kan være med på å gjøre sitt.

Vi ser fram til en snarlig normalisering av verdenssituasjonen. En situasjon hvor sambarytmer og fløytetoner fra de høye fjell igjen overdøver lyden av bombefly og illsinte krigere. Og en situasjon hvor kursen på Statoil-aksjene mine begynner å stige igjen.

73 Øyvind

I årets WRH er det to adresser og da det endelig ble klart hvilken stasjon vi hadde hørt ble det fullgardering med likelydende rapporter til både Quito og Santa Rosa. Ettersom undrenes tid ikke er forbi kom det etter en stund svar via e-post fra Edwin Riera S – director.

Jeg antar at svarene til Norden kan tilskrives en svensk tekniker som arbeider ved stasjonen. Olof Haggmyr er ansatt ved Sveriges Radio, men har permisjon for å kunne jobbe for [Svenska Missionsforbundets Systerkyrka](#) i Ecuador. Han skriver til Jan Edh at det er telefon i byen, men ingen internettfasiliteter. E-postene blir brakt til Quito og ekspedert videre derfra.

TBV